

γκαλέτης ὁ, ἑνιχ. *galétēs* Α. Ρουμ. (Φιλιπούπ.)
Ἐκ τοῦ Τουρκ. *galei* = ὁ ἐνοχλητικός.

Ὁ ἰδιότροπος, ὁ ἐνοχλητικός, ὁ θυμώδης ἄνθρωπος.
Συνών. *βερέμεης, μίζερος, στραβάδι, στρα-
βοκέφαλος*.

γκαλιάτα ἡ, Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gáleadá* = ξύλινον δοχεῖον
ὕδατος ἢ γάλακτος.

1) Δοχεῖον χρησιμοποιοῦμενον ὑπὸ τῶν ποιμένων.
Συνών. *ἀρμεγός 2, ἀρμεχτάρα, βεδούρα 1, βεδούρι 1, καρδάρα, καρδάρι 2*. Ἀγγεῖον
χρησιμοποιοῦμενον κατὰ τὸν κλήδονα διὰ τὴν μεταφορὰν
τοῦ «ἀμίλητου νεροῦ»: Φρ. *Θὰ φκειάσουμι γκαλιάτα*.

γκαλιούρης ἐπίθ. Ἡπ. (Κόκκιν. Μαργαρ.) Πελοπ.
(Βλαχοκερ.) *γαλιούρης* Πελοπ. (Λακεδ.) *γκαλιούρς* Ἡπ.
(Ἑλληνικ. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ. Πάργ. Χουλιαρ.) Θεσσ.
(Πήλ.) Μακεδ. (Ἐράτυρ.) *γαλιούρς* Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ.
γκαλιούρας Μακεδ. (Δεσκάτ.) *γκαλιόρς* Μακεδ. (Κολινδρ.)
Θηλ. *γκαλιούρω* Ἡπ. (Κοκκιν.)

Πιθκν. ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. *γκαβός* καὶ *γυα-
λόυρης*.

1) Ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς διαστρόφους, ὁ παραβλῶψ
ἐνθ' ἄν.: *Δὲ βορεῖ νὰ διαβάση μ' εὐκολία, γιατί' ἐν' γκαλιού-
ρης* Πελοπ. (Βλαχοκερ.) Ἐκεῖνος εἶναι *γαλιούρης*, τηράει
πέρα-δῶθε Πελοπ. (Λακεδ.) Ἰκεῖνους οὐ *γκαλιούρς* τὰ
κάθ' ὅλα τὰ κακὰ Ἡπ. (Κουκούλ.) || Παροιμ. Ὁποῖους
ἔ'ματι μὴ *γκαλιούρς*, θὰ *γκαλιουρίσ'* Ἡπ. (Λάκκα Σούλ.)
Συνών. *ἀλλήγισός ης, ἀλλήθωρος, ἀπανω-
βλέπης, γαρίλης 2, γκαβάδι, γκαβός,
γκαϊδός, παραμάτης*.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκαλιούρης* ἑνιχ., ὡς
παρωνύμ. δὲ ὑπὸ τὸν τύπ. *Γαλιούρς* Μακεδ. (Χαλκιδ.) Σάμ.
2) Ὁ πάσχων ἐξ ὑπνηλίας Μακεδ. (Ἐράτυρ.)

γκαλιουρίζω Πελοπ. (Βλαχοκέρ.)—Λεξ. Βυζ. Βλαστ.
γκαλιουρίζου Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Ψαχν.) Ἡπ.
(Ἑλληνικ. Λάκκα Σούλ. Ξηροβούν. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Ἀμ-
πελ. Γερακάρ. Κρυόβρ. Μοσχᾶτ.) Μακεδ. (Βέρ. Γαλατ.
Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Κολινδρ.) *γαλιουρίζου* Βάρν. Μακεδ.
(Γρεβεν. Κεφαλογ. Χαλκιδ.) Σάμ. (Κοκκάρ. κ.ά.) *γαλιου-
ρίζω* Ἰθάκ. Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀ-
καρναν.) — Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βλαστ. *καλιουρίζου* Ἀλόνν.
γαλουρίζω Κεφαλλ. *χαλιουρίζου* Μακεδ. (Ρουμλ.) *γκαλιου-
ρίζου* Ἡπ. (Ζαγόρ. Μέγα Περιστ. Ριζοβ.) Μακεδ. (Γρε-
βεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκαλιούρης*.

Α) Κυριολ. 1) Εἶμαι, γίνομαι παραβλῶψ, πάσχω ἐκ στρα-
βισμού Ἡπ. (Ἑλληνικ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Ἀμπελ. Γερακάρ.)
Μακεδ. (Δεσκάτ. Κολινδρ. Ρουμλ.): *Μὴ τὰ τηρεῖς τώρα τὰ
μάτια μ' π' γκαλιουρίζ' νι Κολινδρ.* Ὅσον πααῖν καὶ *χαλιου-
ρίζ'* Ρουμλ. || Παροιμ. *Μὴ γκαβὸν θὰ κοιμηθῇς, τοῦ προῦτ'
θὰ γκαλιουρίζ' ης* (ὁ μετὰ κακῶν συναναστρεφόμενος γίνεται
καὶ αὐτὸς ὁμοίος) Ἀμπελ. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολ-
λαχ. Πβ. ἀρχ. «εἰ χολῶ παροιμήσεις, ὑποσκάσεις μαθήσει». *Συνών.* *ἀλλήθωρίάζω, ἀλλήθωρίζω, ἀλλή-
θωρῶ, βλέπω μονόπαντα, παραβλέπω,
στραβίζω 2*. Ἐχω ἡλαττωμένην ὄρασιν Εὐβ. (Ἀγία
Ἄνν. Ψαχν.) Θεσσ. (Κρυόβρ. Μοσχᾶτ.) Μακεδ. (Γαλατ.

Δεσκάτ. Κεφαλογ. Χαλκιδ.) Πελοπ. (Βλαχοκερ.): Ὁ Πά-
νος δὲ γλέπει καλὰ, *γκαλιουρίζει* Βλαχοκερ. *Γκαλιουρίζ'*,
δὲ βλέπ' καλὰ Ἀγία Ἄνν. *Καλὰ εἶμι, γκαλιουρίζου* λίγου
Κρυόβρ. *Γκαλιουρίζου* ἔς τὴ σκουτίδα μέσα Κεφαλογ.
Συνών. *θαμπίζω, κουτσοβλέπω, μισοβλέ-
πω 3*. Καμμύω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξ ἀνίας, κοπώσεως, ὑ-
πνηλίας Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἰθάκ. Μακεδ. (Ἐράτυρ.): *Κοίτα τ'
γάττα πῶς γκαλιουρίζ'* Αἰδηψ. Συνών. *γλαρίζω,
γλαρώνω 4*. Κοιτάζω λοξῶς εἰς ἐνδειξιν ἀπειλῆς ἢ
περιφρονήσεως Σάμ.: *Τί μ' γαλιουρίζ' ἔτ'?* *Κάθισι σὶ
μὴν ἄκρη καὶ γαλιούρ' ζι.* Συνών. *λοξοκοιτάζω 5*.
Κοιτάζω κάποιον ἀσκαρδαμυκτὶ Ἡπ. (Ξηροβούν.) Συνών.
γκαλιουροματιάζω.

Β) Μεταφ. Ἐπὶ λύχνου, φωτίζει ἀμυδρῶς Βάρν. Εὐβ.
(Ψαχν.): *Αὐτὸς ὁ λύχνος ἔποψε μὲ κόλασε, δὲ τὸν βλέπ' πῶς
γκαλιουρίζ'*; Ψαχν.

γκαλιούρισμα ἑνιχ. *γκαλιούρ' σμα* Μακεδ. (Κολινδρ.)
Ἐκ τοῦ ρ. *γκαλιούριζω*.

Ὁ στραβισμὸς τῶν ὀφθαλμῶν. Συνών. *ἀλλήθωρά-
δα, ἀλλήθωρίά, ἀλλήθωρίασμα, ἀλλήθω-
ρίσμα*.

γκαλιουροματιάζω ἑνιχ. *γκαλιουροματιάζου* Ἡπ.
(Ξηροβούν.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. *γκαλιούρομάτης*.

Κοιτάζω κάποιον ἀσκαρδαμυκτὶ. Συνών. *γκαλιού-
ρίζω 5*.

γκαλιτσήσιος ἐπίθ. ἑνιχ. *γκαλ' τσήδους* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκαλίτσι*.

Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πτηνὸν *γκαλίτσι*,
τὸ ὅπ. βλ.: *Γκαλ' τσήδα φουλιά*. Πβ. τοπων.: *Γκαλ' τσο-
φουλιάς* Μακεδ. (Βόιον).

γκαλίτσι τό, Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Δρόβιαν.) *καλίτσι* Ἡπ.
(Δρόβιαν.) *γκαλίτσα* ἡ, Ἡπ. (Ἀργυρόκ. Δερβίτσ.) *γκαλ' τσα*
Ἡπ. (Δρόπολ.) Μακεδ. (Βογατσ. Γαλατ. Κοζ.) *γκαλ' τσεά*
Μακεδ. (Βογατσ.) *γκαλ' τσους* ὁ, Μακεδ. (Κοζ.) *γκαλ' τσι*
Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Κοζ. Κοντσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *galice* = κόραξ. Ὁ τύπ. *γαλίτσι*
ἐσφαλμένως ἐτοποθετήθη ὑπὸ τὸ λῆμμα *γαίλιτσι*. Ὁ
τύπ. *γκαλ' τσα* ἐκ τοῦ παρχώγου Σλαβ. *galica* =
διάφορα εἶδη μαύρων πτηνῶν, βλ. Er. Bernecker, Slav.
Etymol. Wörterb., 293. Ὁ τύπ. *γκαλ' τσι* ἴσως κατὰ
τὸ *πουλί*.

1) Τὸ πτηνὸν Κολοῖδς ὁ κοινὸς (*Coloeus monedula*), τῆς
οἰκογ. τῶν Κορακιδῶν (*Corvidae*) ἐνθ' ἄν.: *Τὰ γκαλ'-
τσὰ μᾶς ἔφαγαν τὰ καλαμπούκια Κοζ.* Πῆραν οἱ *γκαλ' τσες*
τοῦ *σαπούν' π'* τοῦ *νιρουχὺτ'* Γαλατ. Συνών. *γαβράνι,
καλακοῦδα, κάργα, κάργια, κεριά,
κολοῖος 2*. Μεταφ., κακότητος (ἐπὶ γυναικὸς) Ἡπ. (Ἀρ-
γυρόκ. Δερβίτσ.): *Μώρ' γκαλίτσα!* Ἀργυρόκ.

γκαλλίνα ἡ, Ἡπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Καστορ.) *γκαίνα*
Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gallina* = ὄρνις, ἀλεκτορίς.

Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ἡ ὄρνις, ἡ
ἀλεκτορίς ἐνθ' ἄν.: *Ἐχου τρεῖς γκαίνις* Στερελλ. (Περίστ.)
Συνών. *κακκάβα, κοσσάρα, κόττα, ὄρνιθα*.

